

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

16 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinând, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2015, în privința inculpatului

***Pulucciu Andrei Alexei**, născut la
20 august 1985, originar și locuitor al or. Cimișlia, str.
Ștefan cel Mare 142, ap. 9, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale;*

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>11 septembrie – 29 decembrie 2014,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>31 ianuarie – 03 aprilie 2015,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>10 iunie – 16 septembrie 2015;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 decembrie 2014, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, Pulucciu Andrei a fost condamnat în baza art. 322 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

2. Instanța de fond a constatat că la 29 iulie 2014, orele 09:35, inculpatul Pulucciu A., fiind în înțelegere prealabilă și de comun acord cu o persoană nestabilă de organul de urmărire penală, care i-a transmis un colet pentru deținutul Berișa N., prin participație complexă, acționând în calitate de autor,

urmărind scopul transmiterii bunurilor deținutului Berișa N., din interes material, s-a deplasat în secția de primire-predare a bunurilor deținuților din incinta Penitenciarului nr. 9, amplasată în s. Pruncul, mun. Chișinău, unde, fiind preîntâmpinat de răspundere în caz de transmitere sau încercare de transmitere a obiectelor interzise deținuților, a încercat să transmită deținutului Berișa N. un colet cu mai multe bunuri și obiecte, printre care și droguri. În cadrul verificării coletului ce urma a fi transmis deținutului menționat, în borcanul cu smântână pe care l-a transmis, de către colaboratorii penitenciarului au fost depistate și ridicate patru pachetele din hârtie albă învelită cu lipici în care se afla substanță vegetală mărunțită cu miros specific.

Conform raportului de constatare chimică nr. 6564 din 08.08.2014, masa vegetală de culoare verde, mărunțită, uscată, ridicată în urma verificării coletului, reprezintă marijuană - substanță narcotică, produsă artizanal din plante de cânepă (cannabis), cu masa (în formă uscată) de 17,43 gr., ce constituie proporții mari.

Inculpatul a cerut examinarea cauzei penale potrivit art. 364/1 Cod de procedură penală, declarând că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu.

Instanța a reținut că vina inculpatului este dovedită prin probele administrate și a încadrat acțiunile lui în baza art. 322 alin. (1) Cod penal, ca încercarea de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, dacă această acțiune a fost săvârșită în proporții mari.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer, infracțiunea săvârșită este una ușoară, concluzionând că este rațional de a-i stabili o pedeapsă în limitele prevăzute de norma art. 322 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

3. Avocatul Vasile Ceclu a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie liberat de răspundere penală, cu tragerea la răspundere contravențională, conform art. 55 Cod penal.

Apelantul a indicat că instanța de fond nu a motivat din care motiv nu a aplicat art. 55 Cod penal față de inculpatul care se caracterizează pozitiv, a recunoscut vina, sincer regretă de cele săvârșite, are la întreținere un copil minor, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune ușoară și în urma comiterii infracțiunii nu a cauzat prejudicii.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2015, apelul a fost admis, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Pulucciu Andrei a fost condamnat în baza art. 322 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 225 unități convenționale, ceea ce constituie 4500 lei.

Instanța de apel a reținut că prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61 și 75 Cod penal și neîntemeiat i-a aplicat inculpatului pedeapsa cu închisoare.

Sanctiunea articolului 322 alin. (1) Cod penal prevede amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, ca pedeapsă alternativă la închisoare. Astfel,

potrivit articolului 75 alin. (2) Cod penal, prima instanță trebuia să motiveze aplicarea pedepsei mai aspre - închisoarea, lucru care nu s-a făcut.

Contrar prevederilor art. 75 alin. (2) Cod penal, art. 394 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, prima instanță nu a motivat cazul în care pedeapsa prevăzută de sancțiunea art. 322 alin. (1) Cod penal - amenda sau muncă neremunerată în folosul comunității nu va asigura atingerea scopului pedepsei în raport cu soluția privind aplicarea pedepsei cu închisoare.

Prin urmare, sentința atacată este lovită de nulitate în latura pedepsei, impunându-se casarea părții respective și pronunțarea unei noi hotărâri.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal și art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, că inculpatul nu are antecedente penale, a săvârșit o infracțiune ușoară, s-a căit sincer de cele comise, circumstanțe agravante nu au fost stabilite în cauză, concluzionând oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei prevăzută de sancțiunea articolului 322 alin. (1) Cod penal - amenda, care va asigura atingerea scopului pedepsei stipulat la articolul 61 alin. (2) Cod penal.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a individualizat în mod echitabil pedeapsa, ignorând criteriile prevăzute de art. 7, 75 Cod penal.

Pedeapsa cu suspendare condiționată aplicată de către prima instanță este una echitabilă, s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii, personalitate inculpatului, de scopul pedepsei penale și anume prevenirea de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și de alții, mai ales că problema circulației ilicite de droguri este discutată în societate și aduce atingeri intereselor ei, statul încercând prin diferite metode să combată și să contracareze această activitate ilegală.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii

atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar este fondat în drept pe următoarele temeuri din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (pct. 5 din decizie).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, în cazul în care procurorul nici nu a declarat apel, și care ar fi esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, fiind totalmente omisă argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori de drept în aspectul dat (pct. 3-5 din decizie).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al procurorului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul apărării (pct. 5 din decizie), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concrete și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 alin. (1) și (2) Cod penal, art. 364/1 alin. (8), 394 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele

și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Instanța de judecată este obligată să motiveze stabilirea pedepsei cu închisoare, dacă sancțiunea legii penale prevede și alte categorii de pedepse. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4 din decizie*).

Mai mult, acest recurs denotă doar dezacordul cu modul în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursul ordinar vizat este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2015, în privința inculpatului Pulucciu Andrei Alexei, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 septembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco